

DIA A DIA AMB DÉU ABRIL 2020

Avui, 1 d'abril hauríeu començat a llegir un nou Dia a Dia amb Déu, però la pandèmia i el confinament han trasbalsat les nostres vides i les rutines eclesials. Però, malgrat tot, volem seguir compartint la meditació bíblica diària, com hem fet durant tants i tants anys, per això publicarem cada matí la reflexió del dia, tant al [Facebook](#) com en aquest [web](#).

Que Déu ens beneeixi amb la seva paraula. Amén.

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 1 d'abril 2020

Jeremies 15, 1-9

La devastació ha arribat, diu el Senyor que serà una pandèmia mundial, i no podem més que pensar en la situació que vivim ara. Estem enmig d'una terrible crisi, la qüestió no és per què ens ha tocat viure-la, sinó què podem aprendre d'ella i com serem després de que tot hagi passat. Situacions com el confinament que estem vivint poden ser oportunitats, si som capaços de veure més enllà de l'ara i repensar com ha de ser el nostre món. Deixem que el Senyor ens obri els ulls!

El Senyor em digué:

--Ni que Moisès i Samuel es presentessin
davant meu,
no em decantaria a favor d'aquest poble.
Treu-me aquest poble del davant, que se'n
vagin.

2 Si et pregunten: "On anirem?", digues-
los:

"Això respon el Senyor:

»El qui ha d'anar a la pesta,
hi anirà,
el qui ha d'anar a l'espasa,
hi anirà,
el qui ha d'anar a la fam,
hi anirà,
el qui ha d'anar a l'exili,
hi anirà.

3 Els deixaré a mercè de quatre
menes de flagells:
de l'espasa, que els matarà;
dels gossos, que s'enduran els seus

Qui tindrà pietat de tu, Jerusalem?

5 »Qui et planyerà?

Qui es desviarà del camí per saber com te
trobes?

6 Ets tu qui m'ha abandonat i s'ha fet
enrere;

però ara, cansat de desdir-me'n, he aixecat
la mà contra tu per destruir-te.

Ho dic jo, el Senyor.

7 Us he ventat amb la pala en cada ciutat
del país.

He extingit el meu poble, l'he deixat sense
fills, però ells no han canviat de conducta.

8 Les seves viudes són més nombroses que
els grans de sorra de la vora de la mar.

Ara envio contra elles mares de joves
guerrers, gent que les espolii en ple migdia.
Tot d'una he fet caure sobre Jerusalem
desordre i confusió.

9 La mare de set fills defalleix i perd l'alè.

Encara de dia, se li pon el sol: està coberta

cadàvers;
dels ocellots i dels animals feréstecs, que
els devoraran i no en deixaran res.
Ho dic jo, el Senyor.
4 »Faré que siguin un espectacle esgarriós
per a tots els reialmes de la terra, per culpa
de Manassès, fill d'Ezequies, rei de Judà,
per tot el que ell va fer a Jerusalem.

de confusió i d'ignomínia.
I als qui resten, els deixaré encara a mercè
de l'espasa de l'enemic.
Ho dic jo, el Senyor."

[Veure les meditacions del mes](#)

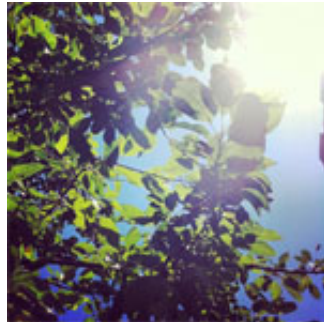
Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 2 d'abril 2020

Jeremies 15, 10-21

Enmig dels infortunis la nostra relació amb Déu es veu truncada, sense comprendre el perquè de les coses, del que ens toca viure les nostres paraules es tornen retret contra el Senyor i, sense adonar-nos, comencem a distanciar-nos d'ell. Jeremies es queixa de tot el que li està tocant viure, el poble no vol escoltar la seva crida a la conversió i per no sentir-lo més el persegueixen. Davant d'això la resposta de Déu és serena, enmig del trasbals torna a mi i, sobretot, aprèn a destriar. Que el Senyor ens doni saviesa per aprendre de tot el que succeeix!

10 Ai de mi, mare meva!
Per què em vas infantar?
Sóc un home de plets i de querelles
arreu del país. No he prestat ni manllevat,
però tothom em maleeix.
11 El Senyor diu:
«Et juro que pel teu bé
et deslligaré les cadenes.
Et juro que en temps
de desastres i infortunis
faré que els enemics
et vinguin a trobar.
12 Per ventura el ferro dolç
podria trencar
l'acer trempat o el bronze?
13 Però a tu, Judà,
en paga pels teus pecats,
t'abandonaré al pillatge
per tot el teu territori,
amb els teus tresors i riqueses,

i l'alegria del meu cor.
Jo porto el teu nom, Senyor,
Déu de l'univers.
17 No m'he reunit mai amb
les colles que es diverteixen
fent festes.
M'has obligat a quedar-me
tot sol, ple del teu enuig
fins dalt de tot.
18 Per què el meu dolor es
fa etern i no se'm vol tancar
la ferida enverinada?
Has estat per a mi una font enganyosa
d'aigües incertes.
19 Això m'ha respost el Senyor:
«Si tornes, et deixo tornar;
continuaràs al meu servei.
I si destries allò que val del que no té valor,
jo parlaré per la teva boca:
ells acabaran tornant a tu, i no pas tu a ells.

14 i et sotmetré als teus enemics
en un país que no coneixes,
perquè s'ha encès el foc del meu enuig
i cremarà contra vosaltres.»

15 Senyor, tu ho saps:
recorda't de mi i protegeix-me,
fes-me justícia contra els qui em
persegueixen.

No retinguis el teu enuig:
sàpigues que per tu suportó ultratges.

16 Quan m'arribava la teva paraula,
jo la devorava: ella ha estat el goig

20 Enfront d'aquest poble,
jo faré de tu una muralla de bronze
inexpugnable:

lluitaran contra tu però no et venceran.

Jo seré al teu costat per
salvar-te i per alliberar-te.

T'ho dic jo, el Senyor.

21 T'alliberaré de les mans dels malvats, et
rescataré de les urpes dels violents.»

[Veure les meditacions del mes](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 3 d'abril 2020

Jeremies 16, 1-15

Les paraules del profeta esdevenen aquests dies una realitat per nosaltres que mai haguéssim pogut imaginar. La malaltia i la mort ens envolten, però no solament això, sinó que quan marxa alguna persona estimada no pots acomiadar-te'n. Són dies terribles! Són dies de dolor i sembla, com en la situació del profeta, que Déu ens ha abandonat i que la seva misericòrdia ha fugit. Però rere l'enuig del Senyor, rere l'amenaça del desterrament, hi ha la llum d'una promesa: tot acabarà, tornareu a la terra de la promesa. Senyor, fes-nos tornar a veure la llum! Preguem pels qui no han pogut dir adéu, preguem per les que no poden cuidar, i preguem perquè d'aquesta situació terrible siguem capaços d'aprendre noves formes de fer societat, més dignes, més justes, més semblants al Regne que Jesús va predicar.

1 El Senyor em va comunicar la seva paraula. Em digué:

2 --No et casis ni tinguis aquí cap fill ni cap filla,

3 perquè, referent als fills i filles que naixeran en aquest país,
referent a les mares que els infantaran
i als pares que els engendraran,
això us faig saber jo, el Senyor:

4 Moriran de mort terrible,
ningú no els plorarà ni els enterrarà,
seran com fems escampats pels camps,
l'espasa i la fam els consumiran.
Els ocellots i els animals feréstecs s'atiparan
dels seus cadàvers.

5 »Això et dic jo, el Senyor:
No prenguis part en un àpat funerari, no et

10 »I quan anunciaràs tot això a aquest poble, ells et preguntaran:

"Per què el Senyor ha decretat contra nosaltres unes desgràcies tan grans?
Quines culpes o pecats hem comès contra el Senyor, el nostre Déu?"

11 Llavors respon-los:

"Els vostres pares m'han abandonat:
han anat darrere altres déus,
els han venerat i els han adorat.
M'han abandonat i no han observat la meva Llei.

Ho dic jo, el Senyor.

12 Vosaltres heu fet pitjor que els vostres pares:
us heu deixat guiar pel vostre cor obstinat i pervers i no heu fet cas de mi.

posis de dol ni et planyis, perquè jo retiro d'aquest poble la meva amistat, el meu amor i la meva misericòrdia.

Ho dic jo, el Senyor.

6 Rics i pobres d'aquest país moriran, i no els enterraran ni els planyeran: ningú no es farà incisions ni es raparà els cabells;

7 ningú no llescarà el pa del condol per consolar els qui ploren un difunt, ni els faran beure la copa del consol pel pare o per la mare.

8 »Tampoc no entris en cap casa on facin un convit, no t'asseguis a menjar i beure amb ells.

9 Això anuncia el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: Aquí, davant els vostres ulls i en els vostres dies, jo faré callar els crits de joia i de festa, i el cant del nuvi i de la núvia.

13 Per això us llançaré fora d'aquest país, a un país que no coneixieu ni vosaltres ni els vostres pares:

allà podreu donar culte nit i dia als altres déus.

El que és jo, no us concediré pas la meva gràcia."

14 »Tanmateix vénen dies, diu el Senyor, en què ja no diran:

"Juro per la vida del Senyor que va treure els israelites del país d'Egipte",

15 sinó: "Juro per la vida del Senyor que va treure els israelites del país del nord i dels altres països on els havia escampat." Jo els faré tornar a la seva pròpia terra, la que vaig donar als seus pares.

[Veure les meditacions del mes](#)

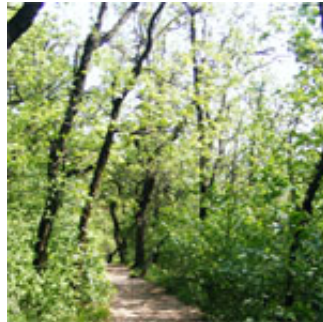
Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 4 d'abril 2020

Jeremies 16, 16-21

On posem la nostra mirada? On resideix la nostra esperança? Les paraules de Jeremies ens recorden que en mig de les calamitats allà on tenim el cor tindrem les forces. El Déu veritable vol que el poble torni cap a ell, que el reconegui com el veritable Déu; de què serviran els ídols que no existeixen en mig del perill? Massa vegades vivim sense parar atenció, les rutines del dia a dia ens permeten de no haver de reconèixer en qui creiem; però quan arriba la calamitat, quan necessitem les forces és quan podem veure on tenim el cor. El Senyor és el nostre refugi en dies de perill, no ho oblidem; no posem l'esperança en banalitats, deixem-nos instruir per ell.

16 »Jo enviaré molts pescadors que els pescaran; després enviaré molts caçadors que els caçaran per totes les muntanyes, per tots els turons i per les esclotxes de les roques.

17 Els meus ulls observen la seva conducta, no em passa res per alt; les seves culpes no s'amaguen a la meua mirada. Ho dic jo, el Senyor.

18 Jo els faré pagar el doble de les seves culpes i pecats perquè han profanat el meu país: la carronya repugnant i abominable dels seus ídols ha omplert la meua heretat.

19 El Senyor és la meua força i la meua fortalesa, el meu refugi en dies de perill. Nacions d'un cap a l'altre de la terra vindran a tu i diran: «Quin engany, els déus heretats dels nostres pares! No són res ni valen per a res!»

20 «Pot fabricar-se déus un home? Però si no en són, de déus!

21 Per això els vull instruir: aquesta vegada els faré conèixer la meua força i el meu poder, i sabran que el meu nom és "el Senyor".»

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 5 d'abril 2020

Jeremies 17, 1-4

La idolatria no és solament un pecat religiós, sinó que esdevé una forma de vida equivocada. El poble de Judà s'ha allunyat de Déu i amb aquesta acció han oblidat la justícia i la misericòrdia, han oblidat les víctimes de les seves ciutats i han abandonat les construccions socials que la llei de Yahvé demana. Massa vegades no ens adonem que la fe no és solament creença, sinó manera de viure; la nostra fe ha de ser impuls per construir el món que ens envolta en la voluntat de Déu, voluntat d'amor, perdó i justícia. La fe no és solament quelcom interior, sinó que és una manera determinada d'actuar i respondre als reptes que ens envolten.

1 «El pecat de Judà està escrit amb un estilet d'acer, està gravat a punta de diamant en la tauleta del seu cor i en els angles dels seus altars.

2 Com si es recordessin dels seus fills, els de Judà es recorden dels seus altars, dels seus bosquets sagrats al voltant d'un arbre frondós, dalt dels turons elevats.

3 Ai de tu, que vius a la muntanya i que tens els santuaris en ple camp!

Abandonaré al pillatge els teus tresors i riqueses perquè els recintes sagrats on pequen són per tot el teu territori.

4 Tu deixaràs reposar la terra, aniràs lluny de l'heretat que et vaig donar: et sotmetré als teus enemics en un país que no coneixes, perquè heu encès el foc del meu enuig, i cremarà per sempre.»

[Veure les meditacions del mes](#)

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 6 d'abril 2020

Jeremies 17, 5-13

Arrelats en Déu, aquesta és la crida que fa el profeta, perquè massa vegades la nostra confiança es desvia, sembla que la seguretat està en altres bandes; però el Senyor ens crida a confiar en ell, a beure de la seva font d'aigua viva que ens omple de veritable vida. Confiar no és pas senzill, perquè significa que, en qualsevol circumstància, hem de rebutjar el dubte i això no sempre és fàcil. Deixem-nos abraçar per Déu, reposem en ell, perquè en ell no hi ha frau.

5 Això diu el Senyor:

«Maleït l'home que confia en els homes i busca qui li faci de braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor!

6 Serà com un matoll de l'Arabà que mai no tasta la pluja; viu en un desert xardorós, en una terra salabrosa que no es pot habitar.

7 Beneït l'home que es refia del Senyor, que posa en el Senyor la confiança!

8 Serà com un arbre que arrela vora l'aigua, que enfonsa les arrels ran del torrent; no té por quan ve l'estiu, el seu fullatge es manté verd; no es neguiteja en anys de secada, no deixa de donar fruit.

9 No hi ha res més enganyós que el cor: no té remei.

Qui és capaç de conèixer-lo?

10 Jo, el Senyor, penetro els cors i examino l'interior dels homes, per pagar a cada un segons la seva conducta, segons el fruit de les seves obres.

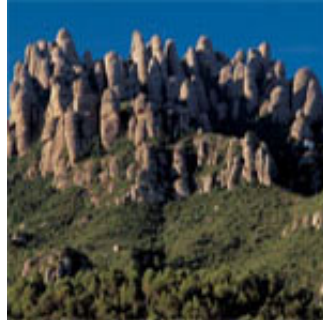
11 Perdiu que cova ous que no ha post, és qui fa fortuna injustament: ha d'abandonar-la en la flor de la vida, i acaba els seus dies sense solta.»

12 Senyor, el lloc sagrat del nostre santuari és des del principi el teu tron excels i gloriós.

13 Esperança d'Israel, quedaran confosos tots els qui t'abandonen! Els qui s'aparten de tu, Senyor, seran inscrits en el país dels morts, perquè han abandonat el Senyor, la font d'aigua viva.

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 7 d'abril 2020

Jeremies 17, 14-18

La paciència de Jeremies està arribant al seu límit, la persecució i la mofa és constant en la vida del profeta. El poble sent l'amenaça de Déu, però aquesta no es compleix i per això es burlen de Jeremies i del missatge que porta. Massa vegades llegim la profecia com endevinació del futur, quan en realitat esdevé la paraula d'aquell que veu la conseqüència lògica dels nostres camins, i canviar la nostra manera de viure pot canviar-los. La oferta segueix en peu, retornar al Senyor, repensar-nos i seguir la seva voluntat. Que Déu ens parli i sapiguem escoltar-lo!

14 Senyor, guareix-me i seré guarit,
salva'm i seré salvat:
a tu s'adreça la meva lloança.
15 Ells em van dient: «Què se n'ha fet,
de la paraula del Senyor?
Que es compleixi!»
16 Però jo no m'he negat
a seguir-te davant el ramat,
ni tampoc desitjava
que arribés el dia irremeiable.
Prou saps que venia de tu
allò que sortia dels meus llavis!
17 No siguis per a mi causa d'esglai,
tu, refugi meu en dies de desastre.
18 Que quedin avergonyits
els qui em persegueixen, i no jo!
Que s'esglaiïn ells, i no jo!
Aboca damunt d'ells
el dia del desastre,
desfés-los amb una doble desfeta!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 8 d'abril 2020

Jeremies 17, 19-27

Les preocupacions s'acumulen aquests dies, neguit pels malalts, per aquells que han perdut algú i no s'han pogut acomiadar, també neguits econòmics, sembla que tot són males noves i no sabem fins quan haurem de fer repòs. Per això, enmig de tantes veus que discuteixen i no es posen d'acord amb quina és la solució, és important girar-nos i, des del nostre confinament, obrir les oïdes a la paraula del Senyor, perquè aquesta ens ompli de serenor i de valentia. Crec que vindran pitjors moments quan tot acabi, molts necessitaran pau i ajuda, aprofitem aquests dies per acostar-nos i fer-nos forts en Déu, ell té per nosaltres una paraula d'esperança, solament cal escoltar-la.

19 Això em digué el Senyor:

--Vés, posa't a la porta del Poble, per on entren i surten els reis de Judà, i a les altres portes de Jerusalem.

20 Diques-los: "Escolteu la paraula del Senyor, reis de Judà i tots els habitants de Judà i de Jerusalem que entreu per aquestes portes.

21 Això us diu el Senyor: Vetlleu per la vostra vida, no tragineu càrregues en dissabte, el dia de repòs, ni les entreu per les portes de Jerusalem.

22 No tragineu càrregues fora de casa vostra en dissabte, el dia de repòs, ni feu cap treball. Santifiqueu el dissabte, tal com vaig manar als vostres pares.

23 »Però ells no ho han escoltat ni n'han fet cas; han anat a la seva, han fet el sord i no

portes d'aquesta ciutat en dia de repòs, si santifiqueu el dissabte abstenint-vos de tot treball, 25 els reis que seuen al tron de David entraran en aquesta ciutat muntats sobre carros i cavalls, juntament amb els seus prohoms, amb la gent de Judà i els habitants de Jerusalem; i aquesta ciutat serà habitada per sempre.

26 Llavors, de les poblacions de Judà, dels voltants de Jerusalem i del territori de Benjamí, de la Xefelà, de la Muntanya i del Nègueb, vindran a portar holocaustos i sacrificis, ofrenes, encens i víctimes d'acció de gràcies al temple del Senyor.

27 Però si no feu cas de mi, si no santifiqueu el dissabte i en dia de repòs entreu càrregues per les portes de Jerusalem, encendré en aquestes portes un

s'han volgut esmenar.
24 »Ho dic jo, el Senyor: Si feu cas de mi i
no entreu càrregues per les

foc que consumirà les defenses de
Jerusalem, i el foc no s'apagarà."

[Veure les meditacions del mes](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 9 d'abril 2020

Jeremies 18, 1-12

La crida a la conversió es repeteix una vegada i una altra, amb insistència Déu demana que el poble es giri i torni cap a ell, cap a la seva voluntat de justícia, de misericòrdia i de solidaritat. Però ens costa de voler deixar els nostres camins, deixar els nostres criteris per abraçar els del Senyor, i ens costa perquè les demandes de Déu massa vegades semblen fora de tota lògica. Però la realitat és que en la seva voluntat està la vida de veritat, aquella que pot construir un món d'harmonia, dignitat i justícia per totes i tots.

1 Paraula que Jeremies va rebre del Senyor. El Senyor li digué:
2 --Baixa a cal terrisser, que allà t'he de comunicar la meua paraula.
3 Hi vaig anar i vaig trobar el terrisser treballant al torn.
4 Quan la peça que tornejava li sortia esguerrada, en feia una altra tal com ell la volia.
5 Llavors el Senyor em va comunicar la seva paraula. Em digué:
6 --Parla a la gent d'Israel: "¿Creieu que jo no sóc capaç d'obrar com aquest terrisser? Vosaltres sou a les meves mans com l'argila a les mans del terrisser.
7 Si alguna vegada he amenaçat d'arrencar, enderrocar i destruir un poble o un reialme,
8 però aquell poble ha desistit de fer el mal que

havia motivat la meua amenaça, jo també m'he desdit del mal que tenia decidit contra ells.

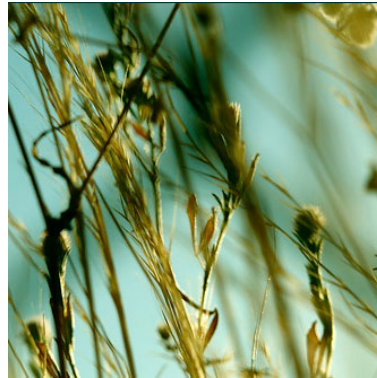
9 I si alguna altra vegada he promès de plantar o construir un poble o un reialme 10 però m'han ofès i m'han desobeït, també m'he desdit del bé que els havia promès."

11 Digueu, doncs, a la gent de Judà i als habitants de Jerusalem: "Això us anuncia el Senyor: Com fa un terrisser, jo estic donant forma a un desastre: medito un pla contra vosaltres. Convertiu-vos del mal camí, seguiu la bona ruta i milloreu la vostra conducta."

12 »Però ells responen: "No t'hi escarrassis! Volem seguir el nostre propi parer. Cadascú de nosaltres vol fer el que li dicta el seu cor obstinat i pervers."

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 10 d'abril 2020

Jeremies 18, 13-17

Fidelitat, aquesta és la clau de la nostra relació amb Déu, però com ens demostra la història ser fidel no és quelcom fàcil, ni que el poble de Déu hagi pogut aconseguir. Massa vegades ens desviem dels seus camins i la seva voluntat per perdre'ns rere altres déus que no són res. Avui és divendres sant, i aquest dia el que queda palès és que per gràcia i amor ha sigut Déu qui s'ha mantingut fidel, malgrat la nostra infidelitat; avui és el dia en què Déu ho donà tot perquè no calgués que ho féssim nosaltres. Gràcies Déu per la fidelitat de Jesús, que arribà allà on vam poder anar nosaltres. Amén.

13 Això us diu el Senyor:

«Pregunteu als altres països si han sentit a dir res de semblant. És horrorós, el pecat que ha comès Israel!

14 Per ventura la neu del Líban abandona el penyal més alt? ¿S'estronquen les aigües fondes que brollen i baixen fredes?

15 Doncs el meu poble s'ha oblidat de mi: crema ofrenes als ídols que no són res, que el fan ensopegar en els seus camins,

els camins de sempre, i el porten per altres viaranyes, per camins no fressats.

16 Faran del seu país objecte de riota sense fi: seran l'estupor dels qui els veuran.

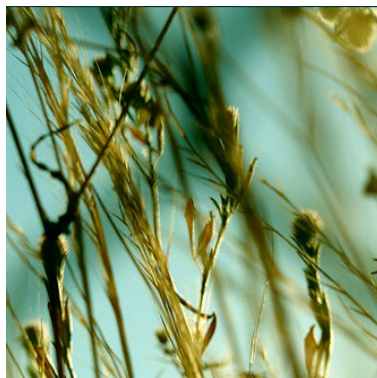
Tothom qui hi passarà quedarà esbalaït i mourà el cap amb aires de mofa.

17 Els escombraré davant l'enemic com escombra el vent de llevant. El dia de la desgràcia, per no veure'ls, els giraré l'esquena.»

[Veure les meditacions del mes](#)

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 11 d'abril 2020

Jeremies 18, 18-23

Avui és dissabte de silenci, on des de la soledat de la nostra ànima ens enfrontem al perquè de la crucifixió. Les paraules de Jeremies són el crit del que no pot entendre res, del que s'ha d'enfrontar al mal i no sap com. Quantes vegades els nostres cors no han cridat a Déu en moments difícils? Des del silenci d'una tomba encara segellada, presentem-nos davant Déu amb la sinceritat dels nostres sentiments, però alhora disposats a que ell transformi la por i la ràbia en amor i misericòrdia. Amén.

18 Alguns han dit: «Tramem un pla contra Jeremies. Ja quedaran sacerdots que instrueixin, savis que aconsellin, profetes que parlin en nom de Déu. Calumniem-lo, no escoltem res del que ens diu.»

19 Escolta'm, Senyor, fixa't en els qui m'acusen.

20 És just tornar mal per bé? Doncs ells m'han parat una trampa!

Recorda que m'he presentat davant teu, intercedint a favor d'ells per apaivagar la teva indignació.

21 Ara, doncs, fes-los morir amb l'espasa

i que els seus fills morin de fam. Que les seves dones quedin viudes i acabin perdent els fills. Que els homes morin de pesta i els joves caiguin a la guerra.

22 Que se sentin crits dins les cases, quan de sobte els arribi la invasió.

Havien parat una trampa per caçar-m'hi, m'havien posat un parany.

23 Però tu, Senyor, coneixes tot el pla que han tramet per matar-me. No perdonis el seu crim, no esborris el seu pecat.

Que caiguin estesos als teus peus, fes-los sentir la teva indignació!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 12 d'abril 2020

Diumenge de resurrecció

Jeremies 19, 1-15

En acostar-nos als texts antics ens esglaien segons quines afirmacions, qui seria capaç de sacrificar el seu fill a un déu? No, nosaltres som gent amb més seny que aquesta, però alhora qui no mataria al seu fill en el nostre món permet o empunya l'arma que mata als fills dels altres. En el nostre món hi ha molta injustícia, els milions de nens que moren de fam són fills i filles, i les polítiques econòmiques abusives i l'espoli dels recursos d'altres països fan que morin, que no tinguin esperança. Preguem a Déu perquè ens faci conscients de la nostra responsabilitat i que ens ofereixi l'oportunitat de poder ajudar. Amén.

1 Això em digué el Senyor:

--Vés a comprar una gerra de terrissa.

Després, amb alguns ancians del poble i dels sacerdots, 2 surt a la vall de Benhinnom per la porta de la Terrissa i allà proclama les paraules que jo et comunicaré.

3 Digues-los: "Reis de Judà i habitants de Jerusalem, escolteu la paraula del Senyor. Això us fa saber el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: Faré caure sobre aquest lloc una calamitat tan gran, que tothom qui ho senti quedarà esbalaït.

4 Perquè m'han abandonat i han profanat aquest lloc, cremant-hi ofrenes a altres déus que no havien conegut ni ells, ni els seus pares, ni els reis de Judà; l'han profanat omplint-lo, a més, de sang

d'estupor i de riota: tothom qui hi passarà es riurà de la seva desfeta.

9 Els enemics que els volen aniquilar estrenyeran el setge, i faré que ells acabin menjant-se els propis fills i filles: la gent acabarà menjant-se els uns als altres."

10 »Després trenca la gerra davant els qui t'hauran acompanyat

11 i digues-los: "Això us anuncia el Senyor de l'univers: Jo esmicolaré aquest poble i aquesta ciutat com qui esmicola una gerra de terrissa, que ja no es pot recompondre. Hauran d'enterrar la gent al Tófet perquè no trobaran més lloc per a enterrar.

12 Més encara: tractaré la ciutat i els seus habitants com he tractat el Tófet. Ho dic jo, el Senyor.

13 Les cases de Jerusalem i les dels reis de

d'innocents;

5 han construït recintes sagrats en honor de Baal per cremar-hi els seus fills en sacrifici, cosa que no els havia manat ni els havia permès, ni se m'hauria acudit mai.

6 Per això vénen dies que aquest lloc ja no es dirà 'Tófet' o 'vall de Benhinnom', sinó 'vall de la Mortaldat'. Ho dic jo, el Senyor.

7 En aquest mateix lloc tiraré per terra els plans de Judà i de Jerusalem: faré que caiguin víctimes de l'espasa dels seus enemics, servint-me dels qui els volen aniquilar. Donaré els seus cadàvers als ocellots i als animals feréstecs.

8 Faré d'aquesta ciutat motiu

Judà quedaran impures com el Tófet, perquè en els terrats cremen ofrenes en honor de tot l'estol dels astres i hi fan libacions a déus estrangers."

14 Quan Jeremies hagué tornat del Tófet, on el Senyor l'havia enviat a profetitzar, se'n va anar a l'atri del temple del Senyor i digué a tot el poble:

15 --Això us fa saber el Senyor de l'univers, Déu d'Israel:

"Faré caure sobre aquesta ciutat i sobre totes les altres ciutats les desgràcies que he anunciat, perquè han anat a la seva, sense fer cas de les meves paraules."

[Veure les meditacions del mes](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 13 d'abril 2020

Jeremies 19, 1-6

Sortim de la setmana santa i ens trobem amb un Jeremies apallissat i escarnit públicament, i no podem deixar de recordar-nos del que va viure Jesús. Els poders dolents d'aquest món no volen escoltar les veritats, els incomoden i sobretot no volen que la gent que tenen sotmesa obri els ulls. És contra ells que parla el Senyor, són ells, i no la voluntat de Déu, els qui portaran el país a la ruïna i la perdició. Jeremies, cobert de vergonya, haurà de seguir lluitant contra aquests poders que volen treure benefici de l'espoli dels pobres. Nosaltres també ens haurem d'enfrontar contra aquests poders, nosaltres també haurem de ser valents i no callar per salvar la vida o la reputació. Que el Senyor ens mostri la seva paraula i els seus camins. Amén.

1 El sacerdot Paixhur, fill d'Immer, s'encarregava de la vigilància al temple del Senyor. Quan va sentir que Jeremies profetitzava tot això, 2 va fer apallissar el profeta i el va lligar al cep que hi havia a la porta superior de Benjamí, la del temple del Senyor.

3 L'endemà, quan Paixhur va treure Jeremies del cep, aquest li va dir: --El Senyor ja no t'anomena Paixhur, sinó Magor-Missabib (que vol dir "terror de tot arreu").

4 Això t'anuncia el Senyor:
"Jo faig de tu un terror per a tu i per a tots els teus amics. Amb els teus propis ulls veuràs com cauen sota l'espasa dels

enemics. Posaré tota la gent de Judà en mans del rei de Babilònia: en matarà alguns amb l'espasa i en deportarà d'altres a Babilònia.

5 Tota la riquesa d'aquesta ciutat, els seus béns i els objectes de valor, com també els tresors dels reis de Judà, tot ho posaré en mans dels seus enemics, perquè ho saquegin, ho prenguin i s'ho enduguin a Babilònia.

6 I tu, Paixhur, i tots els qui viuen a casa teva, anireu al captiveri. Arribaràs a Babilònia, allà moriràs, i allà t'enterraran, a tu i a tots els teus amics que has enganyat amb les teves profecies."

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 14 d'abril 2020

Jeremies 20, 7-18

La torbació de Jeremies és molt gran, ser fidel a la paraula de Déu li està portant la persecució i l'assenyalament dels que l'envolten. El seu cant és dolgut i sincer, i aquí és on esdevé la veritable revelació, perquè Déu no deixa de sentir el seu clam, ple de dolor i de pena, Déu no fuig de tot el que sent Jeremies. Massa vegades ser fidels a Déu, a la seva paraula i la seva voluntat, ens pot portar a l'enfrontament amb els altres, però, com li succeeix a Jeremies, enmig de les nostres torbacions més profundes podem seguir dient que el Senyor és al nostre costat. Que ens ofereixi la valentia que necessitem. Amén.

7 Senyor, m'has seduït i m'he deixat seduir;
has volgut forçar-me i te n'has sortit. He
estat la riota de tothom, tot el dia es burlen
de mi.

8 Sempre que parlo, haig de cridar i
anunciar: «Violència, destrucció!» M'has
adreçat la teva paraula, i tot el dia
m'insulten i m'ultratgen.

9 Si em dic: «No hi pensaré més, no
anunciaré la paraula en el seu nom», llavors
ella es torna dintre meu com un foc
devorador tancat en el meu cos: he provat
d'apagar-lo i no he pogut.

10 En sento molts que mormolen: «Aquest
és "Terror de tot arreu". Denuncieu-lo, i
nosaltres també el denunciarem!» Tots els
meus millors amics esperen que ensopugui:
«Qui sap si es deixarà enganyar i el podrem
fer caure, i prendrem revenja d'ell.»

12 Senyor de l'univers, tu saps si un home
t'és fidel, tu penetres l'interior dels cors.
Fes que pugui veure com els demanes
comptes, ja que he confiat a tu la meua
causa.

13 Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell ha
salvat la vida dels pobres de les mans dels
malvats.

14 Maleït sigui el dia que vaig néixer: que
ningú no proclami beneït el dia que la mare
em va infantar!

15 Maleït l'home que va córrer a dir al meu
pare que havia tingut un fill i li va donar una
alegria!

16 Que aquell home sigui com les ciutats
que el Senyor va destruir sense compassió!
Que al matí senti clamors i al migdia crits
de guerra!

17 Per què aquell dia no em va matar abans

11 Però el Senyor és al meu costat com un guerrer poderós: els meus perseguidors ensopegaran, no podran fer res. El seu fracàs els cobrirà de vergonya, el seu deshonor no serà mai oblidat.

de néixer? La mare m'hauria fet de sepulcre, les seves entranyes m'haurien portat eternament.

18 Per què vaig sortir del si matern si havia de tastar pena i sofriments i acabar els meus dies en la vergonya?

[Veure les meditacions del mes](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 15 d'abril 2020

Jeremies 21, 1-10

En aquesta vida sempre hem d'escollir, tenim davant una munió d'opcions, però massa vegades ens aferrem a allò que ens porta a la mort, potser per por, perquè allò que és desconegut i nou sembla insegur. Hem d'aprendre a viure amb la valentia de trencar amb les estructures corruptes i dolentes a les que ens hem acostumat. Jerusalem s'havia convertit en una ciutat d'injustícia i opressió, sobretot pels més desvalguts, pels pobres, per les viudes, pels orfes; deixar enrere Jerusalem era deslligar-se d'una manera de viure que estava en contra de tot el que Déu volia pel seu poble. Que el Senyor ens obri els ulls i ens doni la força i la valentia necessàries per trencar amb el que és dolent i saber buscar la vida. Amén

1 Paraula que Jeremies va rebre del Senyor, quan el rei Sedecies li envià Paixhur, fill de Malquià, i el sacerdot Sefanià, fill de Maasseià, que li demanessin:

2 --Consulta el Senyor sobre nosaltres, ara que Nabucodonosor, rei de Babilònia, ens fa la guerra. Qui sap si el Senyor obrarà a favor nostre un dels seus fets prodigiosos i aquell rei s'allunyarà de nosaltres!

3 Jeremies els va dir:
--Digueu a Sedecies:

4 "Això diu el Senyor, Déu d'Israel: Apartaré les armes que teniu a les mans per combatre el rei de Babilònia i els caldeus que us ataquen des de fora les muralles, i les aplegaré al mig de la ciutat.

5 Jo mateix combatré contra vosaltres amb mà forta i amb braç poderós, amb indignació i enuig, i amb tota la fúria.

6 Mataré tots els qui viuen en aquesta

7 Després d'això agafaré Sedecies, rei de Judà, la seva cort i la gent de la ciutat que s'haurà escapat de la pesta, de l'espasa i de la fam, i els posaré en mans de Nabucodonosor, rei de Babilònia, en mans dels enemics que volen la seva mort. Els passaran a tall d'espasa sense compassió ni pietat. No els planyeran.

Ho dic jo, el Senyor."

8 »Però, a aquest poble, digues-li: "Això diu el Senyor: Poso davant vostre el camí de la vida i el camí de la mort.

9 El qui es quedi a la ciutat morirà per l'espasa, la fam o la pesta; però el qui en surti i es rendeixi als caldeus que us assetgen no morirà: tindrà la pròpia vida com a premi. 10 He decidit la desgràcia d'aquesta ciutat i no pas el seu bé.

Ho dic jo, el Senyor. Caurà en mans del rei de Babilònia, i ell hi calarà foc."

ciutat: homes i animals moriran d'una gran pesta.

[Veure les meditacions del mes](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 16 d'abril 2020

Jeremies 21, 11-14

La veu del Senyor torna a demanar penediment, s'aixeca altra vegada perquè Judà deixi la injustícia i la opressió dels pobres i comenci a transformar la seva manera de viure. Quantes vegades ha parlat el Senyor i ha demanat un canvi? No és fàcil transformar-nos i menys encara transformar les societats on vivim, massa vegades ens veiem incapaços de fer-ho des de la nostra petitesa, sobretot davant els poders polítics que prenen les decisions. Però no hem de deixar d'intentar fer dels nostres espais llocs de justícia, llocs on l'altre sigui tan important com nosaltres. Que el Senyor ens ajudi a obrir els ulls per portar el seu Regne enmig del nostre món. Amén.

11 A la casa reial de Judà: Escolteu la paraula del Senyor!

12 Descendants de David, això us diu el Senyor: «Judiqueu amb justícia cada matí, arrenqueu l'oprimint de mans de l'opressor; altrament s'encendrà el foc del meu enuig, s'abrandarà i no l'apagarà ningú, per les maldats que cometeu.

13 Vinc contra tu, ciutat que vius a la vall,

penyal que domines la plana. Ho dic jo, el Senyor. Vosaltres dieu: "Qui podrà baixar fins aquí? Qui penetrarà en els nostres amagatalls?"

14 Jo mateix us demanaré comptes, tal com mereixen les vostres obres.

Ho dic jo, el Senyor.

En el vostre palau de cedres, hi encendré un foc que ho consumirà tot al seu voltant.»

[Veure les meditacions del mes](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dia a dia 17 d'abril de 2020

Jeremies 22, 1-9

Malgrat la duresa de les paraules del Senyor, que una vegada i un altra s'han repetit per boca del profeta, encara l'amenaça no ha estat complerta. Déu segueix insistint, solament vol que els dirigents del seu poble actuïn amb justícia, que busquin la pau pels oprimits, pels que no poden tenir vida. Seguir el Senyor, ser el seu poble, significa fer-nos responsables dels que no tenen oportunitats, representats en l'immigrant, l'orfe i la vídua, la idolatria no ens allunya solament de Déu, sinó també de l'altre, del nostre germà i la nostra germana. Que el Senyor ens ajudi a mirar al nostre voltant i fer-nos compassius amb els que no tenen res. Amén.

1 El Senyor digué a Jeremies:

--Baixa al palau del rei de Judà i comunica-li aquest missatge:

2 "Rei de Judà, que seus al tron de David, i també vosaltres, la seva cort i el seu poble, que entreu per aquestes portes, escolteu la paraula del Senyor.

3 Això diu el Senyor: Defenseu el dret i la justícia, arrenqueu l'oprimit de mans de l'opressor, no maltracteu ni injurieu l'immigrant, l'orfe o la vídua, ni vesseu sang innocent en aquesta ciutat.

4 Si compliu tot això, els reis que seuen al tron de David entraran per les portes d'aquest palau muntats en carruatges i acompanyats de la seva cort i del seu poble.

5 Però si no feu cas de les meves paraules, aquest palau es convertirà en una ruïna. Ho juro per mi mateix, jo, el Senyor."

6 Això diu el Senyor a la casa reial de Judà:

«Tot i que per a mi ets frondosa com els boscos de Galaad, com les altures del Líban, et juro que et convertiré en un desert, en un munt de ciutats deshabitades.

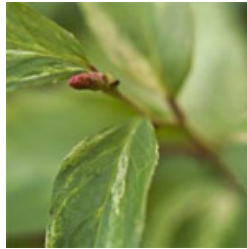
7 Designaré els qui et destruiran, tant els homes com les seves eines, perquè tallin els cedres millors i els tirin al foc.»

8 Gent de moltes nacions passarà vora aquesta ciutat i es preguntaran entre ells: «Per què el Senyor ha tractat d'aquesta manera una ciutat tan gran?»

9 Llavors els respondran: «Perquè havien abandonat l'aliança del Senyor, el seu Déu: adoraven altres déus i els donaven culte.»

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 18 d'abril de 2020

Jeremies 22, 10-12

Aquests dies, les nostres circumstàncies ens fan enfocar la mirada en la proximitat, al nostre voltant es succeeixen les noves de dolor i patiment, però malgrat aquestes el cert és que tenim al nostre abast les eines per sobreviure a la pandèmia; però a les portes del nostre continent segueixen arribant fugits, persones que han deixat enrere als seus morts per aconseguir una vida, i per elles és molt pitjor que per nosaltres. Preguem el Senyor pels que han sortit de casa seva, per les que han abandonat la seva vida i a les que els nostres governs han abandonat. Que el Senyor ens obri el cor per totes, per les d'aquí i per les d'allà. Amén.

10 No ploreu el qui ja és mort, no feu més dol per ell! Ploreu més aviat pel qui se'n va, pel qui mai més no tornarà a veure la pàtria on va néixer.

11 Perquè això diu el Senyor sobre Xal'lum, rei de Judà, que va succeir en el tron el seu pare Josies: «Va sortir d'aquesta ciutat i no hi tornarà mai més.

12 Morirà en el lloc on el van deportar, no veurà més aquesta terra.»

[Veure les meditacions del mes](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Diumenge 19 d'abril de 2020

Jeremies 22, 13-19

Ser profeta i alçar la veu contra el poder és una tasca complicada, difícil i que, com a Jeremies, et pot portar la desgràcia. Si ens estranyàvem de la condemna del Senyor contra el seu poble, mica en mica, ens adonem de com era la vida de Judà, plena d'opressió i d'injustícia, que solament Jeremies es veia amb cor de condemnar. Que el Senyor ens obri els ulls per veure la realitat que ens envolta i també valentia per enfrontar-nos al poder i denunciar els seus abusos. Amén.

13 «Ai del qui es construeix un palau violant la justícia, del qui edifica grans sales violant el dret: fa treballar de franc la seva gent, no els paga el jornal que es guanyen!

14 Ell es diu: "Em faré un palau immens, amb sales espaioses. Que hi obrin finestrals, que l'enteixinin amb cedre i el pintin amb vermelló!"

15 »¿Et penses que ets rei perquè rivalitzes en cedres? El teu pare també menjava i bevia, però tenia en compte el dret i la justícia, i tot li anava bé.

16 Judicava a favor dels humils i dels pobres, i tot anava bé. Això vol dir conèixer-me!

Ho dic jo, el Senyor.

17 Però tu només tens ulls i cor per al guany injust, per a vessar sang innocent, per a oprimir i atropellar.

18 »Per tant, el Senyor anuncia això contra Joiaquim, fill de Josies, rei de Judà:

»Per ell no entonaran complantes:

"Ai, germà! Ai, germana!"

Per ell no entonaran complantes:

"Ai, senyor! Ai, majestat!"

19 Serà enterrat com els ases, arrossegat i llançat fora, lluny dels portals de Jerusalem.»

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dilluns 20 d'abril de 2020

Jeremies 22, 20-23

Jerusalem, la ciutat santa, on està el temple del Senyor i per tant, en la cosmologia jueva, la seva presència, és en realitat un niu de corrupció i injustícia. Els governants, en comptes d'escoltar Déu, han fet aliances amb els imperis poderosos, pensant que aquests els salvaran de la nova amenaça de Babilònia, però el Senyor els adverteix, allà no hi haurà salvació. On posem la nostra confiança? El nostre baluard ha de ser el Déu que salva, en la seva paraula hi ha el camí de la vida, quan desoïm el seu consell és quan perdem el camí que hem de seguir. Que el Senyor ens doni seny per escoltar-lo i valentia per fer-li cas.

20 «Puja dalt al Líban i crida, fes sentir la teva veu a Basan, crida des d'Abarim: "Han estat destrossats tots els teus amants!" 21 Quan vivies tranquil·la, jo et parlava, i tu deies: "No vull escoltar." T'has portat així des de la joventut, no has fet cas del que jo et deia.

22 Ara els teus pastors seran pasturats pel vent, els teus amants hauran d'anar-se'n captius. Llavors et caurà la cara de vergonya i confusió per tot el mal que has fet. 23 Tu que habites al Líban, que tens el niu en un cedre, com gemegaràs quan et vinguin els dolors, quan et cargolis com la partera!»

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimarts 21 d'abril de 2020

Jeremies 22, 24-30

En aquesta complanta per Jeconies es barregen les dues promeses messiàniques de Déu: terra i descendència; amb aquest rei sembla tot perdut, hi ha hagut tanta maldat en el seu regnat que sembla la fi pel poble de Déu. Però la realitat és que allà on sembla regnar el fracàs el Senyor aixecarà nous horitzons, noves formes de fer i ser per oferir la salvació que vol donar. Vivim un temps que sembla el final, però la memòria de les accions de Déu ens ha de recordar que allà on nosaltres no hi veiem ell està fent coses noves. Preguem perquè el Senyor en obri els ulls!

24 «Jo, el Senyor t'ho juro per la meua vida: Ni que tu, Jeconies, fill de Joiaquim, rei de Judà, fossis un anell a la meua mà dreta, d'allà mateix me l'arrencaria! 25 Et faré caure en mans dels qui volen la teua mort, d'aquells qui et fan més por: cauràs en mans de Nabucodonosor, rei de Babilònia, i dels caldeus. 26 Us llançaré, a tu i la mare que et va infantar, a un país estranger, lluny de la vostra pàtria, i allí morireu. 27 Us delireu per tornar a la vostra terra, però no hi tornareu.

28 »¿És tan menyspreable, aquest Jeconies?¿És realment un atuell esmicolat, una gerra que no vol ningú?Per què van ser llançats ell i la seva família, tirats a una terra que no coneixien? 29 Terra, terra, terra, escolta la paraula del Senyor! 30 Això diu el Senyor: Inscriviu aquest home com un estèril, com un que ha fracassat en la vida, perquè no ha estat capaç de donar un descendent que s'assegués al tron de David i governés encara a Judà.»

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimecres 22 d'abril de 2020

Jeremies 23, 1-8

Si ahir ploràvem perquè no hi ha futur, avui arriba la promesa del Senyor, una promesa que esdevé l'empenta que necessitem per seguir endavant, per treballar en la transformació, per mantenir amb fermesa l'esperança. Malgrat els errors del poble arribarà la salvació i serà més gran que allò que haurem perdut. Nosaltres hem vist el compliment d'aquestes promeses en Jesús, en ell hem trobat el camí de la justícia i de la vida, en el seu Fill Déu ha donat, per gràcia, tot allò que necessitàvem i que, per les nostres pròpies forces, no podíem aconseguir. Donem gràcies a Déu perquè en Jesús hem trobat el camí!

1 «Ai dels pastors que malmenen i dispersen les ovelles del meu ramat.

Ho dic jo, el Senyor.

2 Això diu el Senyor, Déu d'Israel, als pastors que pasturen el meu poble:

Vosaltres heu dispersat les meves ovelles, les heu escampades i no les heu tingudes en compte.

Doncs ara jo us demanaré comptes de la vostra mala conducta.

Ho dic jo, el Senyor.

3 Després jo mateix aplegaré la resta de les meves ovelles de tots els països on les he escampades i les faré tornar als seus prats.

Allà seran fecundes i es multiplicaran.

4 Els posaré al davant pastors que les pasturin: no tindran por i ningú no les esfereirà.

5 »Vénen dies que faré néixer un rebrot legítim al llinatge de David.

Regnarà com a rei assenyat i defensarà en el país el dret i la justícia.

Ho dic jo, el Senyor.

6 En el seu temps, Judà serà salvat i Israel viurà segur. I li donaran aquest nom: "El Senyor és la nostra salvació."

7 »Vénen dies, diu el Senyor, en què ja no diran:

"Juro per la vida del Senyor, que va treure els israelites del país d'Egipte", 8 sinó:

"Juro per la vida del Senyor que ha tret i ha fet tornar la descendència del poble d'Israel del país del nord i de tots els països on els havia escampat, perquè habitin en el seu territori."

Ho dic jo, el Senyor.»

*No en faltarà cap a la crida.
Ho dic jo, el Senyor.*

[Veure les meditacions del mes](#)

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dijous 23 d'abril de 2020

Jeremies 23, 9-15

Sempre hi ha hagut falsos profetes, sempre hi ha hagut qui ha utilitzat la seva posició per treure'n benefici, per esgarriar la justícia. El Senyor aixeca la seva veu contra els que amb dolenteria enganyen i porten el poble per camins allunyats d'ell. Hem de ser curosos per veure a quins discursos donem credibilitat, el nostre món està ple, com ho estava el del profeta, de paraules plenes de fal·làcia que volen desviar-nos d'allò que Déu vol. No deixem que les paraules vanes ens allunyin de buscar la justícia i la pau que Déu vol per la seva creació.

9 Als profetes.

El cor se'm trenca dins el pit, tots els meus ossos s'estremeixen.

Estic com embriagat, com un home ple de vi, per causa del Senyor i de les seves santes paraules.

10 El país és ple d'adúlters i, amb tantes malediccions, està de dol: s'han assecat les pastures de l'estepa.

Ells només corren per fer el mal, només són valents per a defensar causes injustes.

11 «Els profetes i els sacerdots són uns profanadors, fins en el meu temple hi trobo dolenteria.

Ho dic jo, el Senyor.

12 Per això es tornarà relliscós el seu camí i, perseguits en la fosca, cauran: jo els enviaré desastres l'any que passaré comptes amb ells.

Ho dic jo, el Senyor.»

13 «En els profetes de Samaria hi trobava nicieses: profetitzaven en nom de Baal i esgarriaven Israel, el meu poble.

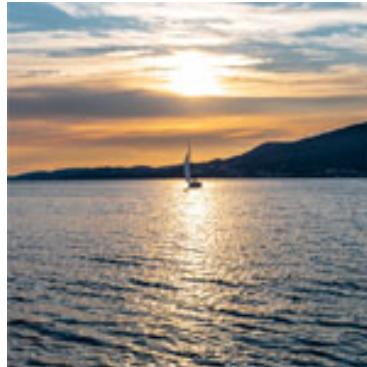
14 Però en els profetes de Jerusalem hi trobo coses que esgarriren: cometen adulteri i viuen en la mentida, i encoratgen els malvats perquè ningú no es converteixi de la seva dolenteria.

Per a mi tots plegats són com els de Sodoma, igual que els habitants de Gomorra.

15 Això diu el Senyor de l'univers contra els profetes: Els farà mastegar absenta i els farà beure aigua emmetzinada, perquè la indignitat dels profetes de Jerusalem ha profanat tot el país.»

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Divendres 24 d'abril de 2020

Jeremies 23, 16-22

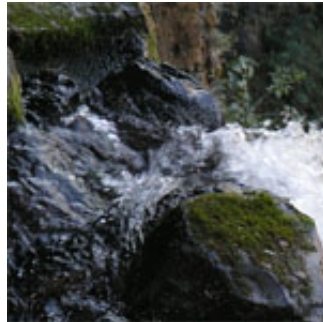
És més fàcil escoltar paraules aduladores que la veritat, és més senzill parlar el que els altres volen escoltar que ser crític amb el que està succeint. Aquesta és la queixa del Senyor, el seu poble viu lluny de la seva voluntat, han oblidat la justícia i estan oprimint als pobres, però els falsos profetes no demanen de tornar als camins del Senyor, solament diuen mentides per conservar el seu poder. Jeremies està sol enmig de la corrupció i és perseguit per dir que el poble ha de canviar. Repensem els nostres camins, busquem sempre de ser sincers amb nosaltres i aprenem a escoltar què vol el Senyor de nosaltres. Amén.

16 «Això diu el Senyor de l'univers: No escolteu els profetes que us prediquen sense fonament, que propaguen visions imaginàries sense que el Senyor els hagi parlat. 17 No paren de dir als qui em menyspreen: "Tot anirà bé! Ho ha dit el Senyor!" I els més obstinats diuen: "No us passarà cap desastre!" 18 Com si haguessin assistit al consell del Senyor! Com si l'haguessin vist i sentit! Com si haguessin escoltat la seva paraula! 19 Però finalment esclata la tempesta del Senyor, el seu enuig es desferma;

s'arremolina un huracà, es retorça sobre el cap dels malvats. 20 L'enuig del Senyor no es farà enrere, fins que haurà complert els seus designis: a la fi dels temps els comprendreu del tot. 21 Jo no he enviat aquells profetes, però ells corren; jo no els he parlat, però ells profetitzen. 22 Si haguessin assistit al meu consell, anunciarien al poble la meva paraula: el farien tornar del mal camí i de les seves males accions.»

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 25 d'abril de 2020

Jeremies 23, 23-40

Déu està indignat amb aquells que utilitzen el presagis per tergiversar la seva paraula i escampar mentides, que porten el poble a allunyar-se cada cop més de la seva voluntat. El nostre món està ple de discursos falsos, religiosos i també d'altres àmbits. De vegades és molt difícil saber on és la veritat i quines són paraules mentideres, per això constantment ens hem d'acostar a la paraula viva de Déu, Jesús, en qui trobem la veritable revelació. Totes les nostres opcions, tots els camins que podem emprendre en una direcció o una altra, han d'estar inspirats en ell, perquè ell no és presagi, és paraula dita per la nostra salvació.

23 «¿Sóc un Déu que hi veu només de prop?

Sóc un Déu que hi veu també de lluny!

Ho dic jo, el Senyor.

24 Ja pot buscar l'home amagatalls, que jo l'hi trobaré. Ho dic jo, el Senyor. ¿No sabeu que jo omple el cel i la terra?

Ho dic jo, el Senyor.

25 »He sentit allò que diuen els profetes, com menteixen quan diuen, com si profetitzessin en nom meu: "He tingut un somni! He tingut un somni!" 26 Fins quan? És que aquests profetes pretenen d'anunciar la mentida i dir tan sols allò que els passa pel cap?

32 Estic contra els profetes que expliquen somnis falsos i desvien el meu poble amb les seves pretensions mentideres. Ho dic jo, el Senyor. Jo no els he enviat ni els he manat res, i ells no fan cap bé a aquest poble.»

33 «Quan un profeta o un sacerdot, o algú del poble, et preguntis: "Quin presagi del Senyor ens portes?", digues-los: El presagi sou vosaltres mateixos, que sou per a mi una càrrega, i jo me la trauré del damunt.

Ho dic jo, el Senyor.

34 Si un profeta o un sacerdot, o algú del poble, diu: "Presagi del Senyor", li'n demanaré comptes, a ell i a la seva família.

27 Amb els somnis que es contenen els uns als altres, ¿es proposen que el meu poble oblidí el meu nom, com els seus pares l'oblidaren i es fiaren de Baal?

28 El profeta que tingui un somni, que expliqui el seu somni! Però si algú rep la meua paraula, que la transmeti fidelment! »Què té a veure la palla amb el gra?

Ho dic jo, el Senyor.

29 La meua paraula és com el foc, com un mall que esmicola la roca.

Ho dic jo, el Senyor.

30 »Estic contra els profetes que usurpen les meves paraules i se les passen l'un a l'altre.

Ho dic jo, el Senyor.

31 Estic contra els profetes que tenen una llengua enganyadora a l'hora d'engegar oracles.

Ho dic jo, el Senyor.

35 Més aviat heu de dir-vos l'un a l'altre: "Què ha respost el Senyor? Què ha dit el Senyor?"

36 Però no parleu més de "presagi del Senyor", perquè aquesta paraula es convertirà en una càrrega per a qui la pronuncia, ja que ha capgirat la paraula del Déu viu, el Senyor de l'univers, el nostre Déu.

37 »Als profetes, digueu-los:

"Què t'ha respost el Senyor? Què t'ha dit el Senyor?", 38 perquè, si parleu dels meus presagis, això us diu el Senyor: "Ja que vosaltres continueu parlant de presagis del Senyor, quan jo us havia dit que no en parléssiu més, 39 estic disposat a prendre-us com si fóssiu una càrrega i a llançar-vos lluny de mi, tant a vosaltres com aquesta ciutat que jo us vaig donar, a vosaltres i als vostres pares.

40 Caurà damunt vostre un oprobí etern, un deshonor perpetu que no serà mai oblidat."»

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 26 d'abril de 2020

Jeremies 24, 1-10

Les paraules de Jeremies, malgrat ningú no volia escoltar-les, s'han fet realitat, Nabucodonosor ha arribat i ha deportat la classe dirigent de Jerusalem. Tot el poble ha patit el setge i la guerra, perquè, a la fi, no importa que siguis una bona o una mala figa, el destí ha estat el mateix per a tots. Això succeeix a les nostres vides, aquests dies, on comencem el desconfinament: hem vist com alguns han sigut responsables i d'altres no, però l'amenaça segueix sent per totes i tots; de què serveix doncs l'esforç? La promesa de Déu és que ell serà amb els que segueixen la justícia i no fan oprobi del pobre i el dèbil. No caiguem en la desil·lusió ni la desesperança, el Senyor, vingui el que vingui és amb nosaltres i vol oferir-nos un futur diferent. Senyor, dóna'ns força i serenor per saber què hem de fer en cada moment. Amén.

1 Després que Nabucodonosor, rei de Babilònia, va deportar al seu país des de Jerusalem el rei de Judà, Jeconies, fill de Joiaquim, juntament amb els prohoms de Judà, els ferrers i els serrallers, el Senyor em va mostrar dos cistells de figues posats l'un al costat de l'altre davant el temple del Senyor.

2 En un dels cistells hi havia figues molt bones, tan bones com les figues primerenques, i a l'altre hi havia figues molt dolentes, tant que no es podien menjar.

*3 El Senyor em va dir:
--Què veus, Jeremies?
Vaig respondre:*

6 Posaré sobre ells la meva mirada benvolent i els faré tornar en aquesta terra, els reconstruiré per no enderrocar-los més i els plantaré per no arrencar-los més.

7 Els obriré el cor perquè em coneguin: sabran que jo sóc el Senyor. Ells seran el meu poble i jo seré el seu Déu: es convertiran a mi de tot cor.

8 »En canvi, això diu el Senyor: Tractaré igual com figues que, de tan dolentes, no es poden menjar, Sedecies, rei de Judà, la seva cort i la resta dels habitants de Jerusalem, els que queden en

--Figues: les bones són molt bones; però les dolentes ho són tant, que no es poden menjar de tan dolentes.

4 Llavors el Senyor em va comunicar la seva paraula:

5 --Això diu el Senyor, Déu d'Israel: Així com dóna gust de mirar aquestes figues bones, jo també miraré amb benvolença els deportats de Judà al país dels caldeus, que jo mateix he expulsat d'aquesta ciutat.

aquest país i els que habiten al país d'Egipte.

9 En faré un espectacle esgarriós per a tots els reialmes de la terra. Seran motiu d'insults i de sàtires, tema d'escarni i de malediccions pertot arreu on els dispersaré.

10 Enviaré contra ells l'espasa, la fam i la pesta, fins que desapareixen de la terra que jo els vaig donar, a ells i als seus pares.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 27 d'abril de 2020

Jeremies 25, 1-14

El profeta portava molts anys advertint el poble, i sobretot els seus dirigents, polítics i religiosos, que havien de canviar els seus camins, que havien de tornar al Senyor, però ningú l'havia volgut escoltar. Babilònia ja havia fet el seu primer atac, però havia mantingut un rei titella, Sedecies que, malgrat la deportació de Joiaquim, tampoc havia volgut seguir el camins de Déu. Massa vegades la vida ens dóna advertències, però no sabem escoltar-les, no en fem cas. L'explosió de la natura, en aquest temps de confinament, ens ha demostrat que la nostra activitat li estava fent mal, però que encara hi ha esperança i som capaços de canviar, però, serem capaços d'escoltar? Que el Senyor ens obri els ulls i les oïdes per adonar-nos de quins camins hem de prendre.

*1 Paraula que el Senyor va comunicar
a Jeremies referent al poble de Judà,
l'any quart de Joiaquim,
fill de Josies, rei de Judà,
que era el primer de
Nabucodonosor, rei de Babilònia.*

*2 El profeta va dir això
davant el poble de Judà i els habitants
de Jerusalem:*

*3 --Ja fa vint-i-tres anys,
des de l'any tretze
de Josies, fill d'Amon,
rei de Judà, fins al dia d'avui,
que el Senyor em comunica
la seva paraula.
Jo no em canso de parlar-vos*

*9 jo mateix aniré a buscar
tots els pobles del nord i el meu
servent Nabucodonosor,
rei de Babilònia.*

*Ho dic jo, el Senyor.
Els faré venir contra aquest país,
contra els seus habitants
i contra totes les nacions
que l'envolten, els consagraré
a l'extermini i en faré un motiu
d'estupor i de riota, una ruïna
perpètua.*

*10 Faré que s'hi acabin els crits
de joia i de festa,
el cant del nuvi i de la núvia,
i el so de la mola,*

*cada dia, però vosaltres
no m'escolteu.*

*4 El Senyor tampoc no s'ha cansat
d'enviar-vos cada dia
els seus servents, els profetes,
però vosaltres no els heu
escoltat ni n'heu fet cas.*

5 Ells us deien:

*"Si us convertiu cada un del
vostre mal camí i de les vostres
males accions, podreu
continuar habitant al país
que el Senyor us va donar,
a vosaltres i als vostres pares,
des de sempre i per sempre.*

*6 Si no m'irriteu, anant
darrere altres déus
i donant culte als ídols
que us fabriqueu i adorant-los,
no us enviaré cap desgràcia."*

*7 Però, per desgràcia vostra,
no m'heu escoltat i m'heu indignat
amb la vostra conducta.*

Ho dic jo, el Senyor.

*8 »Ara, doncs, això us diu el Senyor
de l'univers:*

*"Com que no heu fet cas
del que jo us deia,*

i apagaré la llum dels gresols.

*11 »Durant setanta anys, aquest
país serà una ruïna i una desolació, i
totes aquestes nacions estaran
sotmeses*

al rei de Babilònia.

*12 Però quan s'hauran complert
setanta anys, demanaré comptes
pels seus crims al rei
de Babilònia, al seu poble
i al país dels caldeus,
i els convertiré en una desolació
perpètua.*

Ho dic jo, el Senyor.

*13 Faré que es compleixi contra
el país dels caldeus tot el que
he dit sobre ell, tot el que hi ha
escrit en aquest llibre, allò que
Jeremies va profetitzar contra
totes les nacions.*

*14 També ells seran sotmesos a
moltes altres nacions i a grans reis.
Així els donaré la paga merescuda
per la seva conducta i les seves
obres."*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

**església protestant
barcelona-centre**
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimarts 28 d'abril de 2020

Jeremies 25, 15-29

Tota la història de la humanitat està plena de jocs geopolítics, grans governs que maltracten els dèbils, que envien els seus homes a la guerra, que oprimeixen i abusen dels que no es poden defensar. Contra aquesta estructura corrupta és que Déu aixeca la seva veu, no és solament Judà i els seus tripijocs, són totes les nacions que juguen amb la vida dels seus habitants, solament per aconseguir més terra o més diners o més poder. En el nostre món segueix succeint el mateix, per això no podem callar davant la injustícia, davant les guerres que malbaraten les vides dels innocents. Que el Senyor ens ajudi a obrir els ulls i a no tancar les nostres boques davant la injustícia.

15 Això em digué el Senyor, Déu d'Israel:

--Agafa aquesta copa de vi, la copa de la indignació que tinc a la mà, i fes-ne beure a totes les nacions a les quals jo t'enviaré:

16 que beguin, tentinegin i delirin davant l'espasa que llançaré enmig d'elles.

17 Vaig prendre la copa de mans del Senyor i en vaig donar a beure a la gent de totes les nacions a les quals el Senyor m'havia enviat:

18 a Jerusalem i a les ciutats de Judà, amb els seus reis i els seus prohoms.

Així en vaig fer una ruïna,

24 als reis d'Aràbia i als mercenaris d'occident que habiten al desert;

25 als reis de Zimrí i d'Elam i a tots els reis de Mèdia;

26 a tots els reis del nord, als de prop i als de lluny, uns després dels altres, a tots els reis del món que trepitgen aquesta terra.

L'últim a beure serà el rei de Xeixac, que és Babilònia.

27 El Senyor continuà:

--Digues-los: "Això diu el Senyor de l'univers,

Déu d'Israel:

Beveu, embriagueu-vos, vomiteu, caieu per terra i no us n'aixegueu,

*un objecte d'estupor, riota
i maledicció, tal com són avui.
19 També en vaig donar a beure al
faraó, rei d'Egipte, als seus
cortesans, als seus oficials
i a tot el seu poble;
20 igualment, a tots els mercenaris
d'occident, a tots els reis de la
terra d'Us i a tots els reis del país
dels filisteus: Ascaló, Gaza, Ecron
i allò que resta d'Asdod;
21 a Edom, Moab i els ammonites;
22 als reis de Tir, de Sidó i de les
costes de més enllà del mar;
23 a Dedan i Temà, a Buz i a tots
aquells qui s'afaiten els polsos;*

*davant l'espasa que jo llançaré enmig
vostre."*

*28 I si no volguessin prendre la copa
que tu els donaràs, digues-los:*

*"Això us diu el Senyor de l'univers:
En beureu, tant sí com no!*

*29 He començat enviant el desastre
a la ciutat que porta el meu nom.*

*¿I voleu que us tingui per innocents
ara a vosaltres?*

No us hi tindrè pas!

*Convoco l'espasa contra tots els
habitants de la terra.*

Ho dic jo, el Senyor de l'univers."

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

**església protestant
barcelona-centre**
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimecres 29 d'abril de 2020

Jeremies 25, 30-38

El Senyor amenaça la maldat de la terra, però sobretot aquells que tenien el poder de conduir el poble. En aquest món, i això és cert, no totes tenim la mateixa capacitat d'influir o conduir, hi ha persones molt poderoses que tenen a les seves mans nacions i decisions que ens afecten a tots; malgrat, també és cert, que això no ens ha de fer oblidar que tenim les nostres responsabilitats, la de no callar, la de no deixar-nos entabanar, la de mantenir, sempre i en tot moment, les opcions de vida de Jesús que hem fet nostres. És veritat que no som poderosos, és cert que en poc podem influir i res podem controlar, però això no ha de fer-nos pensar que no tenim àmbits d'acció en el que podem fer i dir d'una forma diferent a com ho fan els poders d'aquest món. Que el Senyor ens ajudi a dur la seva esperança als nostres espais i també el seu amor profund, que acull tothom.

*30 »Tu comunica'ls aquesta profecia.
Digues-los:*

*»"El Senyor des del cel rugeix, clama
des del lloc sant on resideix, rugeix
amb totes les forces contra la seva
pleta, crida, com qui trepitja raïm,
contra tots els habitants de la terra.*

*31 El ressò arriba fins als límits del
món: el Senyor pledeja contra les
nacions, crida tothom a judici,
abandona els malvats a l'espasa. Ho
dic jo mateix, el Senyor de l'univers.*

*32 Això diu el Senyor de l'univers: Un
desastre passa de poble en poble,*

*34 Pastors, crideu i lamenteu-vos!
Majorals dels ramats, rebolqueu-vos!
Us arriba el dia de la matança, el dia
de la vostra dispersió, i caureu com
vasos preciosos.*

*35 Els pastors no troben refugi, no es
poden escapar els majorals dels
ramats.*

*36 Escolteu els crits dels pastors, els
planys dels majorals dels ramats: el
Senyor ha devastat les pastures;*

*37 s'ha estès el silenci per les millors
pletes davant l'enuig ardent del
Senyor.*

*s'alça una gran tempesta des de
l'extrem de la terra.*

*33 Aquell dia hi haurà víctimes del
Senyor pertot arreu, d'un cap a
l'altre de la terra. No seran plorats ni
recollits ni enterrats;
seran com fems escampats pel mig
dels camps.*

*38 És com el lleó que deixa el cau,
perquè la terra s'ha tornat un desert,
davant l'embat de l'espasa
devastadora, davant l'enuig ardent
del Senyor."*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dijous 30 d'abril de 2020

Jeremies 26, 1-19

Escoltar el Senyor vol dir atendre a la seva paraula amb voluntat de seguir-la, escoltar el Senyor és saber esperar i ser valent per enfrontar-te a la injustícia i la corrupció. La paraula del Senyor ens arriba de moltes maneres, de vegades és un text bíblic, altres la reflexió d'algú, la pregunta és si estem disposats a escoltar-lo. No sempre és fàcil d'admetre que els nostres camins són equivocats, però Déu no es cansa de venir, una vegada i una altra, per redreçar-los, i en Jesús ha pronunciat una paraula alta i clara, l'amor que ens té i la misericòrdia que vessa constantment sobre nosaltres. Que el Senyor ens obri les oïdes per poder escoltar en el seu Fill la seva voluntat per les nostres vides.

*1 A la primeria del regnat de Joiaquim, fill de Josies, rei de Judà, vingué del Senyor aquesta paraula:
2 --Això diu el Senyor: Estigues-te a l'atri del temple del Senyor i, als qui, de totes les poblacions de Judà, hi vénen a adorar el Senyor, digues-los tot el que jo et comunico; no en treguis ni una paraula.
3 Qui sap si te'n faran cas, esmenaran la seva conducta, i jo em desdiré del càstig que tenia decidit contra ells per les seves males accions.
4 »Digues-los: "Això diu el Senyor: Si no feu cas de mi, si no compliu les instruccions que us dono,*

*--Aquest home mereix pena de mort! Ha profetitzat contra aquesta ciutat, tal com vosaltres mateixos heu sentit.
12 Jeremies va respondre als magistrats i a tot el poble: --El Senyor m'ha enviat a profetitzar contra aquest temple i aquesta ciutat tot això que vosaltres heu sentit.
13 Ara, doncs, seguiu el bon camí, milloreu la vostra conducta, obeïu el Senyor, el vostre Déu, i ell es desdirà del càstig que ha anunciat contra vosaltres.
14 Quant a mi, estic a les vostres mans. Feu de mi el que us sembli just*

5 si no escolteu les paraules dels meus servents, els profetes, que jo no em canso d'enviar-vos cada dia, tot i que no en feu cas,

6 faré amb aquest temple com vaig fer amb Siló, i aquesta ciutat serà recordada en les malediccions de tots els pobles de la terra."

7 Els sacerdots, els profetes i tot el poble van sentir com Jeremies pronunciava aquestes paraules al temple del Senyor.

8 Llavors, tan bon punt Jeremies hagué acabat de dir a tot el poble allò que el Senyor li havia manat, els sacerdots, els profetes i tot el poble van agafar-lo i cridaven: --Serà condemnat a mort!

9 Com t'atreveixes a profetitzar en nom del Senyor que aquest temple acabarà com Siló i aquesta ciutat quedarà destruïda i sense habitants? Tot el poble estava aplegat al voltant de Jeremies al temple del Senyor.

10 Ho van saber els magistrats de Judà, van pujar del palau reial al temple del Senyor i es van asseure a l'entrada de la porta Nova del temple del Senyor.

11 Llavors els sacerdots i els profetes van dir als magistrats i a tot el poble:

i correcte.

15 Però sapigueu que, si em mateu, us feu responsables de la sang innocent que caurà damunt vostre i damunt aquesta ciutat i els seus habitants. Perquè ha estat realment el Senyor qui m'ha enviat a anunciar-vos tot el que us he dit.

16 Llavors els magistrats i tot el poble van replicar als sacerdots i als profetes: --Aquest home no mereix pena de mort. Ell ha parlat en nom del Senyor, el nostre Déu.

17 Es van aixecar després alguns dels ancians del país i digueren a l'assemblea del poble:

18 --Miquees de Morèixet, que era profeta en temps d'Ezequies, rei de Judà, va dir a tot el poble: »"Això diu el Senyor de l'univers: Sió serà un camp llaurat, Jerusalem, un munt de ruïnes, i la muntanya del temple, un recinte cobert de matolls."

19 »¿El van fer morir Ezequies, rei de Judà, o els altres del poble? Més aviat van sentir respecte pel Senyor i el van apaivagar. I el Senyor es va desdir del càstig que havia anunciat contra ells. Ara, doncs, cometriem un gran crim i hauríem de pagar-lo.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

